

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

lovgivningoekonomi@skm.dk

Skatteministeriets j.nr. 2017-1675

Dato: 23. marts 2018

Høring af forslag til lov om ændring af selskabsskatteloven og forskellige andre love

Med brev af 23. februar 2018 har Skatteministeriet sendt forslag til lov om ændring af selskabsskatteloven og forskellige andre love i høring.

Af særlig interesse for Fondsmæglerforeningen indeholder forslaget regler om:

- Hvordan videregivelse af formidlingsprovision skal beskattes hos kunder
- En pligt for pengeinstitutter, fondsmæglerselskaber m.fl. til at indberette oplysninger om formidlingsprovision, som videregives til kunderne

På disse punkter er Fondsmæglerforeningen af den klare opfattelse, at lovforslaget bør tilpasses.

Lovforslaget tager således ikke højde for den måde, hvorved formidlingsprovision rent faktisk videregives til kunder, ligesom de foreslåede regler om indberetningspligt pålægger fondsmæglerselskaber, som i Danmark er små og mellemstore virksomheder, væsentlige administrative byrder ved at indføre en indberetningspligt for selskaberne, som ellers relativt omkostningsfrit kunne løses af bankerne.

Endelig indeholder høringssvaret bemærkninger vedrørende ikrafttrædelse.

Bemærkninger til ændring af personskatteloven – forslagets § 9

Som det fremgår af lovforslagets bemærkninger, er formålet med § 9, nr. 3, 5 og 9, at ændre retsstillingen, så kunder, der har investeret i investeringsinstitutter, opnår skattemæssig neutralitet i forhold til provisioner, som videregives til kunden fra distributører for de investeringsinstitutter, som kunden har investeret i. Formuleringen

Den danske Fondsmæglerforening

Børsen
1217 København k
Telefon 3374 6000
Telefax 3374 6001
www.fondsmæglerforeningen.dk
info@fondsmæglerforeningen.dk

af de nye bestemmelser i personskatteloven henviser specifikt til beløb omfattet af § 46 b i lov om finansiel virksomhed og synes dermed at begrænse de tilfælde, hvor provision videregivet til kunder skattemæssig kan sidestilles med afkast i investeringsinstituttet.

De foreslåede regler bør efter Fondsmæglerforeningens opfattelse ikke begrænses til beløb omfattet af § 46 b i lov om finansiel virksomhed, men derimod gælder alle tilfælde, hvor et pengeinstitut, fondsmæglerselskab m.fl. videregiver modtaget provision til sine kunder.

Der er særligt to tilfælde, hvor formuleringen i lovforslaget efter Fondsmæglerforeningens opfattelse giver anledning til tvivl om, hvordan en distributørs videregivelse af provision til en kunde skal beskattes, eller som helt afskærer kunden fra at opnå skattemæssig neutralitet.

Det første tilfælde vedrører provision, som videregives til kunder af en distributør, der hverken yder uafhængig rådgivning eller skønsmæssig porteføljepleje, og som ikke anser provisionen for at stå mål med den service, som distributøren har ydet til kunderne.

§ 46 b i lov om finansiel virksomhed indeholder et forbud for pengeinstitutter, fondsmæglerselskaber m.fl. mod at modtage og beholde provision fra tredjemand, i det omfang provisionen er modtaget som følge af investeringer fra kunder, som pengeinstituttet/fondsmæglerselskabet yder uafhængig rådgivning til eller udfører skønsmæssig porteføljepleje for.

§ 46 b, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed indeholder en hjemmel for erhvervsministeren til at fastsætte nærmere regler på området. Denne bemyndigelse blev udnyttet til at udstede bekendtgørelse nr. 738 af 13. juni 2017, som efterfølgende er erstattet af bekendtgørelse nr. 1202 af 15. november 2017 om tredjepartsbetalinger.

Bekendtgørelse om tredjepartsbetalinger indeholder i kapitel 2 en uddybning af forbuddet. Herudover indeholder bekendtgørelsen i kapitel 3 regler om, i hvilke tilfælde pengeinstitutter, fondsmæglerselskaber m.fl., som yder såkaldt ikke-uafhængig rådgivning og andre investeringsservices (bortset fra skønsmæssig porteføljepleje), må modtage og beholde provisioner fra tredjemand. Som følge af reglerne i kapitel 3 kan der opstå tilfælde, hvor pengeinstitutter, fondsmæglerselskaber m.fl. vil videregive hele eller en del af den provision, man har modtaget som distributør, til trods for, at distributøren ikke yder uafhængig rådgivning eller skønsmæssig porteføljepleje.

Bestemmelserne i kapital 3 i bekendtgørelse om tredjepartsbetalinger er en videreudvikling af reglerne i bekendtgørelse nr. 623 af 24. april 2015 om investorbeskyttelse ved værdipapirhandel (investorbeskyttelsesbekendtgørelsen), som

regulerede muligheden for pengeinstitutter, fondsmæglerselskaber m.fl. til at modtage præmiering fra investeringsinstitutter frem til og med den 2. januar 2018.

Præmieringsreglerne i investorbeskyttelsesbekendtgørelsen var udstedt med hjemmel i § 43, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, som indeholder en bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om god skik for finansielle virksomheder. Bekendtgørelse om tredjepartsbetalinger er udstedt i medfør af både § 43, stk. 2, og den i lovforslaget nævnte bestemmelse i § 46 b, begge i lov om finansiel virksomhed.

Videregivelse af provision i henhold til kapitel 3 i bekendtgørelse om tredjepartsbetalinger er således næppe en videregivelse omfattet af § 46 b i lov om finansiel virksomhed. Som en følge heraf synes det derfor ikke fuldstændigt klart, om lovforslaget – foruden at regulere hvordan provision omfattet af kapitel 2 i bekendtgørelse om tredjepartsbetalinger til kunderne skal beskattes – også regulerer, hvordan provision, der er omfattet af kapitel 3 i bekendtgørelse om tredjepartsbetalinger til kunder, skal beskattes.

Det andet tilfælde, hvor lovforslaget afskærer kunder, som modtager provision videregivet af en distributør fra at opnå skattemæssig neutralitet, er i situationer, hvor et pengeinstitut, fondsmæglerselskab m.fl. vælger at videregive hele eller dele af den provision, man modtager som distributør til sine kunder.

En sådan videregivelse behøver ikke følge af at lovkrav, men kan blot være resultatet af en kommerciel beslutning. Formuleringen af lovforslaget medfører, at videregivelse af provision til kunder i sådanne tilfælde ikke vil blive omfattet af de nye bestemmelser i personskatteloven og dermed vil skulle beskattes ud fra de almindelig skatteretlige principper.

Det er Fondsmæglerforeningens opfattelse, at der ikke er grundlag for skattemæssigt at behandle provision videregivet i henhold til kapital 2 i bekendtgørelse om tredjepartsbetalinger (og dermed § 46 b i lov om finansiel virksomhed) anderledes end provision videregivet i henhold til samme bekendtgørelses kapital 3 eller som følge af en kommerciel beslutning.

Vedtages lovforslaget i sin nuværende udformning, vil det medføre en forskelsbehandling, som ikke synes hensigtsmæssig, eftersom et fondsmæglerselskab, der yder ikke-uafhængig rådgivning, men som videregiver provision uden at være forpligtet hertil, vil stå svagere i konkurrencen med et fondsmæglerselskab, der yder uafhængig rådgivning og dermed ikke må modtage og beholde provision.

Forskelsbehandlingen kan eksemplificeres ved, at såfremt begge fondsmæglerselskaber yder samme rådgivning, modtager samme provision fra det investeringsinstitut, som de anbefaler kunderne at investere i, og videregiver begge fondsmæglerselskaber den

modtagne provision til kunden, vil kunderne i fondsmæglerselskabet, som yder uafhængig rådgivning, opnå et højere afkast efter skat end kunderne i fondsmæglerselskabet, som yder ikke-uafhængig rådgivning.

Bemærkninger til ændring af skatteindberetningsloven og skattekontrolloven – forslagets § 11 og 12

Fondsmæglerselskaber skal have særskilt tilladelse til at opbevare kunders midler, hvilket kun 2 af 43 danske fondsmæglerselskaber i dag har. Det betyder, at fondsmæglerselskaber i langt de fleste tilfælde forvalter kundernes midler ved at have fuldmagt til kundens konto og depot hos et pengeinstitut. Oplysninger om fx renter eller udbytter, som tilgår en kundes konto/depot som følge af fondsmæglerselskabets rådgivning til kunden eller skønsmæssige porteføljepleje for kunden, indberettes derfor af kundens pengeinstitut til SKAT og ikke af fondsmæglerselskabet (i hvert fald ikke de fondsmæglerselskaber, som ikke har tilladelse til at opbevare kundemidler).

En pligt for fondsmæglerselskaber til at indberette eventuel provision videregivet til kunderne vil som en følge heraf ikke blot være endnu en oplysning, der skal indberettes eller endnu et felt, der skal udfyldes, men derimod en ny særskilt indberetning for fondsmæglerselskaber til SKAT.

Indberetningspligten i lovforslaget er således ekstra byrdefuldt for Fondsmæglerforeningens medlemmer set i forhold til den påvirkning, indberetningspligterne i lovforslaget må formodes at få på pengeinstitutter og realkreditinstitutter, som allerede indberetter en lang række oplysninger om kunder og disses økonomiske forhold til SKAT.

Ydermere er mange af Fondsmæglerforeningens medlemmer mindre virksomheder målt på antal medarbejdere med begrænsede ressourcer til administrative opgaver, som ikke har noget samarbejde om udvikling og tilpasning af fælles it-løsninger. Som en følge heraf vil et krav om indberetning til SKAT – særligt hvis indberetningen skal foretages via en systemløsning uden mulighed for indberetning via papirblanketter eller indtastning af oplysninger via et web-interface – være en uforholdsmæssig stor byrde sammenlignet med byrden for pengeinstitutter.

Det synes derfor helt ude af trit med de reelle konsekvenser for fondsmæglerselskaber, når det i lovforslagets afsnit 6.2 angives, at ”Forslaget om indberetning af de videregivne formidlingsprovisioner betyder en mindre omstillingsbyrde for de indberetningspligtige og meget begrænsede løbende byrder”.

Fondsmæglerforeningen skal derfor opfordre til, at lovforslaget ændres, således at fondsmæglerselskaber, der ikke opbevarer midler for kunder, ikke bliver forpligtet til at indberette oplysninger til SKAT, men derimod alene bliver forpligtet til at give kundens pengeinstitut de nødvendige oplysninger i forbindelse med videregivelse af

provisionen.

Bemærkninger til ændringslovens ikrafttræden – forslagets § 13

Det fremgår af lovforslagets § 13, stk. 8, at reglerne, der skal sikre skattemæssig neutralitet for kunder mellem udbytte i investeringsinstitutter og provision videregivet af distributøren til kunden, vil få virkning fra det tidspunkt, hvor § 46 b i lov om finansiel virksomhed trådte i kraft (dvs. 1. juli 2017).

Forudsat at Fondsmæglerforeningens bemærkninger ovenfor til lovforslagets § 9 tages til efterretning, vil Fondsmæglerforeningen tilråde, at ikrafttrædelsen af lovforslagets § 9, nr. 3 og 9, ændres til den 12. juni 2014, som var det tidspunkt hvor EU-direktivet MiFID II (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 2014/65), som danner grundlaget for de ændrede regler om provisionsbetalinger, blev offentliggjort i EU-tidende. Baggrunden for Fondsmæglerforeningens forslag om at udstrække reglernes anvendelse tilbage i tid er, at der er eksempler på pengeinstitutter, fondsmæglerselskaber m.fl., der som følge af MiFID II valgte at videregive provision til kunder allerede før 1. juli 2017.

Alternativt vil Fondsmæglerforeningen foreslå, at ikrafttrædelsen ændres til den 30. marts 2016, som var det tidspunkt, hvor lovændringen, der indførte § 46 b i lov om finansiel virksomhed blev fremsat i Folketinget.

Med venlig hilsen

Marianne Settnes
Bestyrelsesformand